Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 22 martie 1977

de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați

(77/249/CEE)

(JO L 78, 26.3.1977, p. 17)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2006/100/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	141	20.12.2006

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Actul de aderare a Greciei	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Actul de aderare a Spaniei şi a Portugaliei	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Actul de aderare a Austriei, a Suediei şi a Finlandei	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia şi a Republicii Slovace şi adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 22 martie 1977

de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați

(77/249/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 57 și 66,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Adunării parlamentare ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([2]),

întrucât, în aplicarea tratatului, de la sfârșitul perioadei de tranziție în ceea ce privește prestarea de servicii este interzisă orice restricție pe baza naționalității sau a condițiilor de ședere;

întrucât prezenta directivă se referă numai la măsurile destinate să faciliteze exercitarea efectivă a activităților de avocat prin prestare de servicii; întrucât vor fi necesare măsuri mai elaborate pentru a facilita exercitarea efectivă a dreptului de stabilire;

întrucât exercitarea efectivă a activităților de avocat prin prestare de servicii presupune ca statul membru gazdă să recunoască drept avocați acele persoane care exercită această profesie în diferite state membre;

întrucât prezenta directivă se referă numai la prestarea de servicii și nu conține dispoziții privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, beneficiarul directivei va utiliza titlul profesional din statul membru în care s-a stabilit, denumit în continuare „statul membru de proveniență”,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Prezenta directivă se aplică, în limitele și în condițiile pe care le prevede, activităților de avocat exercitate prin prestare de servicii. Fără a aduce atingere dispozițiilor prezentei directive, statele membre pot rezerva unor categorii determinate de avocați întocmirea actelor autentice care să permită administrarea bunurilor unor persoane decedate, precum și constituirea sau transferul de drepturi reale imobiliare.

(2) Prin „avocat” se înțelege orice persoană abilitată să își exercite activitățile profesionale sub una din următoarele denumiri:

Belgia:	avocat/advocaat
Dane marca:	advokat
Republica Federală Germania:	Rechtsanwalt
Franța:	avocat

([1]) JO C 103, 5.10.1972, p. 19 și JO C 53, 8.3.1976, p. 33.
([2]) JO C 36, 28.3.1970, p. 37 și JO C 50, 4.3.1976, p. 17.

▼B

Irlanda:	barrister solicitor
Italia:	avvocato
Luxemburg:	avocat-avoué
Țările de Jos:	advocaat
Regatul Unit al Marii Britanii:	advocate barrister solicitor

▼A1

Grecia:	διχηγόρος

▼A2

Spania:	Abogado
Portugalia:	Advogado

▼A3

Austria:	Rechtsanwalt
Finlanda:	Asianajaja/Advokat
Suedia:	Advokat

▼A4

Republica Cehă:	Advokát
Estonia:	Vandeadvokaat
Cipru:	Δικηγόρος
Letonia:	Zvērināts advokāts
Lituania:	Advokatas
Ungaria:	Ügyvéd
Malta:	Avukat/Prokuratur Legali
Polonia:	Adwokat/Radca prawny
Slovenia:	Odvetnik/Odvetnica
Slovacia:	Advokát/Komerčný právnik

▼M1

Bulgaria:	Адвокат
România:	Avocat.

▼B

Articolul 2

Fiecare stat membru recunoaște ca avocat, în vederea exercitării activităților menționate la articolul 1 alineatul (1), orice persoană menționată la alineatul (2) din articolul menționat.

Articolul 3

Orice persoană menționată la articolul 1 își utilizează titlul profesional exprimat în limba sau una din limbile statului de proveniență, cu indicarea organizației profesionale de care aparține sau a instanței pe lângă care este admisă să practice în aplicarea legislației acestui stat.

Articolul 4

(1) Activitățile privind reprezentarea și apărarea unui client în justiție sau în fața autorităților publice se exercită în fiecare stat membru gazdă în condițiile prevăzute pentru avocații stabiliți în acest stat, cu

▼B

excluderea oricărei condiții de ședere sau de înscriere într-o organizație profesională în statul respectiv.

(2) În exercitarea acestor activități, avocatul respectă regulile profesionale ale statului membru gazdă, fără a aduce atingere obligațiilor care îi revin în statul membru de proveniență.

(3) În cazul în care aceste activități se exercită în Regatul Unit al Marii Britanii, prin „norme profesionale ale statului membru gazdă” se înțeleg normele profesionale ale statului membru gazdă pentru „solicitors”, în cazul în care activitățile respective nu sunt specifice pentru „barristers” sau pentru „advocates”. În caz contrar, se aplică normele profesionale cu privire la aceștia din urmă. Cu toate acestea, pentru „barristers” de proveniență din Irlanda se aplică tot normele profesionale pentru „barristers” sau „advocates” din Regatul Unit al Marii Britanii.

În cazul în care aceste activități se exercită în Irlanda, prin „norme profesionale ale statului membru gazdă” se înțeleg, în măsura în care reglementează prezentarea orală a unei cauze în instanță, normele profesionale pentru „barristers”. În toate celelalte cazuri se aplică normele profesionale pentru „solicitors”. Cu toate acestea, pentru „barristers” și „advocates” de proveniență din Regatul Unit al Marii Britanii se aplică tot normele profesionale pentru „barristers” din Irlanda.

(4) Pentru exercitarea altor activități decât cele menționate la alineatul (1), avocatului i se aplică condițiile și normele profesionale ale statului membru de proveniență, fără a aduce atingere respectării normelor care reglementează profesia în statul membru gazdă, oricare ar fi sursa lor, în special celor cu privire la incompatibilitatea între exercitarea activităților de avocat și cea a altor activități în acest stat, la secretul profesional, la relațiile între confrați, la interdicția ca același avocat să acorde asistență juridică unor părți având interese contrare, precum și la publicitate. Aceste norme nu se aplică decât în cazul în care pot fi respectate de către un avocat care nu este stabilit în statul membru gazdă și în măsura în care respectarea acestora este justificată obiectiv pentru asigurarea, în statul respectiv, a exercitării corecte a activităților de avocat, a demnității profesiei și a respectării normelor privind incompatibilitatea.

Articolul 5

Pentru exercitarea activităților referitoare la reprezentarea și apărarea unui client în justiție, fiecare stat membru poate impune avocaților prevăzuți la articolul 1:

— să fie prezentați, în conformitate cu normele sau uzanțele locale, președintelui jurisdicției și, după caz, decanului competent în statul membru gazdă;

— să acționeze în colaborare fie cu un avocat care profesează pe lângă jurisdicția sesizată și care ar fi responsabil, după caz, față de această jurisdicție, fie cu un „avoué” sau „procuratore” care profesează pe lângă aceasta.

Articolul 6

Orice stat membru poate exclude avocații salariați, care au încheiat un contract de muncă cu o întreprindere publică sau privată, de la exercitarea activităților de reprezentare și de apărare în justiție a întreprinderii respective, în măsura în care avocații stabiliți în statul respectiv nu sunt autorizați să le exercite.

▼B

Articolul 7

(1) Autoritatea competentă a statului membru gazdă poate impune prestatorului de servicii dovedirea calității sale de avocat.

(2) În cazul nerespectării obligațiilor în vigoare în statul membru gazdă, prevăzute la articolul 4, autoritatea competentă din acest stat stabilește, în conformitate cu propriile norme de drept și de procedură, consecințele acestei nerespectări și, în acest scop, poate obține orice informații profesionale utile cu privire la prestatorul de servicii. Aceasta informează autoritatea competentă a statului membru de proveniență cu privire la orice decizie adoptată. Aceste comunicări nu aduc atingere caracterului confidențial al informațiilor furnizate.

Articolul 8

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de doi ani de la data notificării și informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 9

Prezenta directivă se adresează statelor membre.